

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/379/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208215
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713208215.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľa: L. B., X.. XX.X.XXXX, L. Z.. X. Č.. XXXX/XX, R.U., štátne občianstvo SR, právne zastúpený: JUDr. Viera Caková, advokátka, so sídlom Rázusova 6, Trnava, proti odporcovi: V. M., X.. X.XX.XXXX, L. G.. M. Č.. XXXX/XX, R., štátne občianstvo SR, právne zastúpený: JUDr. Dušan Krivský, advokát, so sídlom Sasinkova 24, Skalica, o zaplatenie sumy 5.307,60 eur takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.030,70 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť trovy právneho zastúpenia odporcu k rukám právneho zástupcu odporcu v sume 699,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Skalica, titulom súdneho poplatku 61,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal voči odporcovi dňa 4.11.2013 na Okresný súd Skalica návrh na zaplatenie sumy 5.307,60 a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 8.11.2011 o 22.00 hod. v pohostinstve K. Y. R., odporca fyzicky napadol navrhovateľa tak, že ho udrel skleneným pohárom do hlavy v spánkovej oblasti. Úderom mu spôsobil tržnú ranu o dĺžke 10 cm a hĺbke 8 až 10 mm. Zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie a lekársky zákrok. Doba liečenie navrhovateľa a jeho práceneschopnosti trvala od 9.11.2011 do 30.11.2011. Navrhovateľovi bola spôsobená majetková škoda 1.104 eur. Za toto konanie bol odporca trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/24/2012-68 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm a) Tr. zák. Odporcovi bola trestným rozkazom uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi škodu vo výške 1.104 eur.

Žalobou navrhovateľ uplatňoval náhradu za bolesť ohodnotenú podľa lekárskeho posudku na celkový počet 20 bodov, t.j. 307,60 eur, a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenú v peniazoch vo výške 5000 eur z dôvodu, že fyzickým útokom odporca neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa, porušil jeho zdravie, občiansku česť a dôstojnosť. Zranenie navrhovateľa si vyžiadalo liečenie a pomerne dlhú rekonvalescenciu počas ktorej musel navrhovateľ strpieť obmedzenia v bežnom spôsobe života, ako spoločenskom aj osobnom, silné bolesti hlavy, nespavosť a negatívny dopad na psychiku a mentálnu sféru svojej osobnosti. So situáciou sa vysporiadaval veľmi ťažko a ani v súčasnosti nie je v psychickom stave v akom bol pred útokom. Jazva na hlave mu spôsobila stratu sebavedomia,

pocit menejcennosti a presvedčenie o tom, že v očiach ostatných vyvoláva pohoršenie a nepravdivý obraz o svojej osobe.

V priebehu konania vo veci samej dňa 24.9.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh späť v časti o zaplatenie 307,60 eur a žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že odporca mu uvedenú sumu v priebehu konania uhradil, pričom sa jednalo sa o sumu zodpovedajúcu uplatnenému nároku za bolestné v sume 307,60 eur. Na základe uvedeného súd konanie v časti o zaplatenie 307,60 eur z titulu náhrady za bolesť zastavil uznesením zo dňa 22. januára 2015 č. k. 5C/379/2013 - 82.

Dňa 22.1.2015 po čiastočnom späťvzati návrhu rozšíril návrh o sumu 230,70 eur z titulu vyčísleného sťaženého spoločenského uplatnenia za celkovo 15 bodov podľa doloženého lekárskeho posudku. Súd pripustil zmenu návrhu uznesením zo dňa 22.1.2015 vyhláseným na pojednávaní, takže celková pohľadávka uplatnená navrhovateľom bola 5.230,70 eur pozostávajúca zo sumy 230,70 eur z titulu sťaženého spoločenského uplatnenia a z sumy 5.000 eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Odporca v rámci vyjadrenia k žalobe uviedol, že žaloba týkajúca sa časti náhrady škoda bola podaná zbytočne a predčasne, nakoľko výzva navrhovateľa na úhradu škody 307,60 eur mu bola doručená až dňa 29.10.2013 s lehotou plnenia 7 dní. Navrhovateľ nepočkal s podaním žaloby na uplynutie ním stanovenej lehoty na plnenie a svoj nárok uplatnil hneď na súde. Sumu 307,60 eur bol ochotný navrhovateľovi uhradiť. Vo výzve navrhovateľa na plnenie nebol špecifikovaný dôvod požadovanej výšky nemajetkovej ujmy 5.000 eur a s touto požiadavkou navrhovateľa nesúhlasí. Liečenie a rekonvalescencia, ktorými navrhovateľ zdôvodňuje nárok na 5.000 eur, nie sú nárokom nemajetkovej ujmy, ale náhradou škody, ktorá bola navrhovateľovi zo strany odporcu uhradená v sume 1.104 eur. Nesúhlasí s tým, že by navrhovateľ bol v súčasnosti v inom psychickom stave, ako pred zranením a táto skutočnosť nie je ničím podložená. Po skončení práceneschopnosti 30.11.2011 navrhovateľ znovu hral hokej a sezónu 2011/2012 dokončil ako platný hráč hokejového oddielu Dukla Senica. Potom prestúpil do HK Trnava, kde hral v sezóne 2012/2013. V súčasnosti pôsobí ako tréner mládeže v hokejovom oddieli Dukla Senica. Jazva vo vlasovej časti hlavy navrhovateľovi nemôže spôsobiť stratu sebavedomia ani pocit menejcennosti ani pocit že vyvoláva pohoršenie. Navrhovateľ bol aktívnym hráčom ľadového hokeja, pri tejto činnosti bol viackrát zranený a nezanechalo to na ňom žiadne zmeny psychiky. Počas pôsobenia v X. bol vážne zranený. Žalobu žiada zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporcu, výsluchom svedkov J. F., E. K. a E. F., oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/24/2012, s lekáskymi posudkami o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, s fotografiami zranenia navrhovateľa, lekáskym nálezom zo dňa 7.11.2011, osvedčeniami o trénerskej kvalifikácii, štatistikami o produktivite hráčov, a s ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/24/2012 vyplýva, že odporca dňa 8.11.2011 v čase asi o 22.00 hod. v R. na ul. G.. M., v pohostinstve K. fyzicky napadol navrhovateľa tak, že ho obliat pivom a následne ho udrel skleneným pohárom do oblasti pravej časti hlavy, čím mu spôsobil zranenie tržnú ranu v oblasti spánku a v oblasti bradavkovitého výbežku spánkovej kosti o dĺžke 10 cm, hĺbky 8 až 10 mm s dobou liečenia a práceneschopnosti od 9.11.2011 do 30.11.2011. Za toto konanie bol odporca trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/24/2012-68 zo dňa 9.8.2012 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm a) Tr. zák. Odporca bol odsúdený k peňažnému trestu 600 eur a bola mu uložená povinnosť uhradiť navrhovateľovi škodu vo výške 1.104 eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.8.2012. Z fotografií vyšetrovacieho spisu k trestnému konaniu (č.l. 28 vyš. spisu) súd zistil, že jedna z jaziev navrhovateľa sa nachádza na pravej časti hlavy navrhovateľa v dĺžke asi 10 cm a to v rozsahu od miesta 1 cm nad pravým uchom po miesto asi 3 cm nad pravým obočím tvárovej časti, pričom mimo vlasovej časti sa nachádza v dĺžke asi 5 cm. Zašitá rana je v hrúbke asi 10 mm. Druhá rana sa nachádza vyššie vo vlasovej časti hlavy.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že v súčasnosti je živnostník, vykonáva trénerskú činnosť v P. R. od 01.08.2013. Má strednú školu s maturitou v odbore čašník. Na trénerskú činnosť v hokeji má druhú najvyššiu licenciu. Prvú trénerskú licenciu získal asi pred štyrmi rokmi. Následne získal vyššie trénerské licencie. Každú z licencií získal s odstupom jedného roka po prvej licencií. Na tieto licencie robil skúšky a to vedomostné na Fakulte telesnej výchovy a športu v Bratislave, ktoré pozostávali z vedomostných skúšok z hokeja a taktiež zo všeobecných skúšok ako anatómia, pedagogika, psychológia. Jedná sa len o teoretickú skúšku bez predvedenia praktických zručností. V rámci získania licencie boli aj praktické činnosti z hokeja, z ktorých sa však skúšky nerobili.

Dňa 08.11.2011 v čase úrazu hrával hokej za klub Dukla Senica, ktorý hrá prvú slovenskú hokejovú ligu a hral v A družstve na poste obrancu. V rámci toho, ako hrával hokej pred vznikom úrazu, v súvislosti s hokejom mal aj zranenia, ktoré sú bežné a nie sú viditeľné. V súvislosti s jedným zranením bol aj hospitalizovaný v X., kde hral sa klub EV Landsberg. Bol hospitalizovaný asi tri týždne v dôsledku nárazu na mantinel, keď mal zlomené štyri stavce v hrudnej časti a dva v krčnej časti. Uvedené zranenie bolo v roku 2010. Po tejto hospitalizácii jednu sezónu nehral, absolvoval rehabilitácie, všetko v X.. Následne v ďalšej sezóne od 01.08.2011 začal hrať v R.. Súťaž v roku 2011 začala okolo 15. septembra, hrával pravidelne a to v prvých obranných formáciách. S klubom mal finančnú dohodu o mesačných odmenách, mesačne sa jednalo o sumu 500 eur + prémie. Od začiatku uvedenej sezóny v dôsledku úrazu mal v súvislosti s hokejom športové zranenia, v dôsledku, ktorých bol na ošetrení avšak len ambulantnom v L. na C. ulici na úrazovej chirurgii.

Popri hraní hokeja nikde nepracoval. V tom čase chodil vypomáhať ako asistent trénera v HK v Senici avšak ešte nemal dostatočnú kvalifikáciu. Mimo hokeja má záľuby fitness a plávanie, lyžovanie. Ženatý nebol, tak isto nie je doteraz. V tom čase mal priateľku, bola to vážna známosť. Poznali sa asi 2 mesiace pred úrazom hlavy, mesiac po úraze sa situácia zmenila a rozišli sa. Myslí si, že to bolo kvôli zraneniu, ktoré mal. V súčasnosti má priateľku L. Z., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, sú zasnúbení, ich známosť začala asi pred rokom.

Po úraze hlavy zo dňa 08.11.2011 bol ošetrený na chirurgii v R.. Rana, ktorú mal na hlave mu bola zašitá, asi 16, 17 stehov. Jednalo sa o dve tržné rany. Iné vyšetrenia okrem zašitia tržnej rany mu robené neboli. Jednalo sa o pohotovosť, na druhý deň absolvoval vyšetrenia na neurológii, z dôvodu podozrenia na otras mozgu, ktorý bol aj vyšetrením potvrdený. Absolvoval taktiež röntgen lebky, či sa nejedná o prasknutie lebky a následne absolvoval v R. CT hlavy, CT nepotvrdilo ďalšie zranenia. Potom už chodil len na kontroly a to k chirurgovi. Miesto, kde mal tržné rany mal zalepené, nemal obviazanú celú hlavu. Štichy mu vyberali asi po troch týždňoch od úrazu, pri liečení mal menší zápal v rane, ale na základe mastí predpísaných lekárom to nebolo nič vážne. Ranu si musel stále na radu lekára natierať masťami kvôli tomu, aby nedošlo k zápalu, keďže rana bola až na kosť. Bol v tom období len doma, nemohol športovať, aby sa nespoutil, ranu si musel stále obväzovať, aby sa do nej nedostali nečistoty. Bol práce neschopný 21 dní. Počas liečenia mal vychádzky dve hodiny denne. V tom čase býval u svojej matky. Po troch týždňoch po úraze hlavy začal s ľahkým tréningom na hokeji. Mal však stále bolesti hlavy a tiež jazvy - poraného miesta, takže súťaž nehral. Asi po štyroch, piatich týždňoch už mohol hrať hokej, avšak s obmedzeniami, mal však stále bolesti hlavy po otrase mozgu a tiež sa bál, že pri nejakom náraze sa mu rana znovu obnoví. V dôsledku úrazu sa už nedostal do hokejovej formy, takže sezónu dohral tak, že bol väčšinou na striedačke. Na prvé zápasy už chodil po 4 - 5 týždňoch od zranenia avšak nebol nasadzovaný do hry a bol väčšinou na striedačke. V tom čase už absolvoval všetky tréningy s mužstvom. Pri tréningoch pri veľkých záťažach stále pociťoval bolesti hlavy. V súvislosti s týmito bolesťami hlavy však už nevyhľadal lekárske vyšetrenie resp. neabsolvoval lekárske vyšetrenie. Bolesti hlavy mu doteraz neprešli. Pociťuje ich doteraz pri veľkých záťažach v súvislosti so športovou aktivitou. Od septembra 2012 do februára 2013 hrával v HK Trnava súťaž v prvej slovenskej hokejovej lige ako obranca, nakoľko sa už nedostal v uvedenej sezóne znovu do hokejového tímu Senica a Trnava je kvalitatívne slabší tím. V V. odohral súťažné stretnutia mimo začiatkových 15 zápasov, sezónu tam dokončil, v V. aj trénoval a tréningovú záťaž zvládal z dôvodu, že bola nižšia ako v R.. V ďalšej sezóne s hokejom skončil, keďže videl, že už nebude mať perspektívu a nebude zvládať potrebnú záťaž. Dorobil si trénerskú licenciu a robí trénera.

Následky zranenia v súčasnosti sú také, že je stále kvôli jazvám konfrontovaný s ľuďmi, stretáva sa s tým, že deti prípadne ich rodičia reagujú na neho tak, že táto jazva ich odpudzuje a musí im vysvetľovať, čo sa mu stalo, taktiež majú narážky na jeho zranenie. Deti pri tréningoch pozerajú na jeho jazvu a nesústredujú sa na tréningy. V súčasnosti si chce zvýšiť trénerskú kvalifikáciu, stretáva sa s trénermi

a s hokejovými funkcionármi a jeho zranenie zasahuje do kontaktu s nimi, nakoľko hneď pri úvodných vetách sa ho pýtajú, čo sa mu stalo a či to súviselo s hokejom nakoľko má jazvu „cez pol hlavy“. Stretol sa s názormi, či tréner s takýmto zranením môže trénovať malé deti, a či by nebolo lepšie keby trénoval väčšie deti, to mu povedal prezident P. XX R. H.. P. Z., ktorý mu to uvádzal na základe toho, čo mu hovorili o ňom rodičia detí. Od septembra 2014 ide do školy na zvýšenie trénerskej kvalifikácie, kde sa bol aj prihlásiť a tam sa znovu stretol, či už s dospelými ľuďmi alebo žiakmi, ktorí reagovali na jazvu, ktorú má na hlave. V súvislosti s jazvou po svojom zranení mal problém aj v nadväzovaní známostí so ženami, nakoľko na túto jazvu reagovali „pohrdavo“. Pri tréningoch, ktoré vedie musí reagovať na zverencov a to tak, že musí na nich kričať na väčšiu vzdialenosť a toto je pre neho namáhavé a v dôsledku toho ho začína bolieť hlava. Od doby úrazu požíva alkoholické nápoje, ale v bežnej miere, väčšinou len pivo. V čase úrazu taktiež pil pivo. Lekári mu neodporučili v súvislosti s liečením úrazu nepiť alkohol.

Dňa 07.11.2011 sa zúčastnil lekárskeho vyšetrenia v L. v súvislosti s narazeným pravým ramenom, čo sa mu stalo tri týždne pred týmto dňom pri hokeji, podľa jeho názoru sa nejednalo o zlomeninu, len o narazenie ramena. Lekár mu povedal, že možno tam bola nejaká drobná zlomenina, ale že sa to za uvedené obdobie zrástlo, na röntgene to nebolo vidieť.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že po úraze, ktorý sa stal 08.11.2011, navrhovateľa zaviezol do nemocnice, kde bol s ním aj pri jeho ošetrovaní, kde mu ranu na hlave zašivali dvaja lekári, nakoľko bol veľmi agresívny. Lekári chceli nechať navrhovateľa po zašití rán v nemocnici na pozorovanie, čo však odmietol a odišiel domov, keď pre neho prišla jeho priateľka. Od vtedy sa s navrhovateľom nestretol.

Asi v polovici doby liečenia navrhovateľa po úraze, odporca bol v R. na štadióne, kde sa mal s navrhovateľom stretnúť, ku stretnutiu však nedošlo, ale jeho tréner mu povedal, že je v posilňovni a trénuje na stacionárnom bicykli. Navrhovateľovi uhradil škodu, ktorá bola vyčíslená v rámci trestného konania vo výške 1104 eur. Nevie o nejakých obmedzeniach navrhovateľa, ktoré by utrpel v dôsledku zranenia, o tomto sa nedozvedel ani od iných ľudí. Tréner navrhovateľa, keď sa s ním rozprával následne hovoril, že s navrhovateľom boli vždy problémy a z toho dôvodu ho ani nestaval na zápasy. Jedná sa o trénera J. F.. V dobe, keď sa stal úraz, asistentom trénera navrhovateľa bol E. K..

Svedok J. F. vo svojej výpovedi uviedol, že od sezóny 2009 - 2010 vykonáva funkciu trénera v hokejovom klube HC Dukla Senica. Trénuje družstvo seniorov a to v súčasnosti. Od sezóny 1999 - 2001 trénoval mládežnícku kategóriu v Senici - dorasteneckú a juniorskú, navrhovateľ prišiel do HK Senica do seniorského družstva približne v r. 2011. Pred tým mal hokejový angažmán v zahraničí a to vo O. a následne X.. V X. mal navrhovateľ vážne zranenie, jednu alebo dve sezóny nehral a po rekonvalescencii a regenerácii nastúpil do klubu v R., nakoľko na základe referencií mali o neho záujem. V máji - júni 2011 začal s klubom aj hokejovú prípravu na sezónu, túto absolvoval, tak ako všetci ostatní hráči klubu. Čo sa týka záťaže tréningovej, boli dohodnutí tak, že bude trénovať a vynechá len cvičenia, ktoré by mu robili zdravotné problémy v súvislosti s jeho predchádzajúcim zranením. Svedok bol pri tréningoch v rámci prípravy na sezónu. Vie, že navrhovateľ mal nejaké obmedzenia, napr. čo sa týka drepov s činkami, iné si nepamätá. Vie, že navrhovateľ mal zranenie v X. ohľadne chrčtice resp. stavcov. Už počas letnej prípravy mal navrhovateľ s klubom zmluvný vzťah ako hráč. Súťažné obdobie začalo v septembri 2011. Súťažné stretnutia sa hrali dvakrát do týždňa a to utorok a piatok. Jednalo sa o druhú najvyššiu hokejovú súťaž dospelých. Nevie, či navrhovateľ v tejto súťaži od septembra 2011 odohral všetky zápasy, bolo však na ňom vidieť, že už dlhšiu dobu nehral a podľa jeho názoru kvôli predchádzajúcim zdravotným problémom bol aj opatrnejší pri hre pri mantinely a v osobných súbojoch. Z tohto dôvodu, nebol jedným z najvyťažovanejších hráčov v mužstve. Nevie, či sa navrhovateľovi počas tejto súťažnej sezóny prejavili nejaké zdravotné problémy súvisiace predchádzajúcim zranením a nepamätá si, či mal aj nejaké zranenia. Nepamätá si, že by mal navrhovateľ v tej sezóne nejaké zranenie ramena, mohlo k tomu dôjsť.

Podľa jeho názoru cítili a tak isto aj navrhovateľ, že čo sa týka hry navrhovateľa „už to nebolo to, čo to bolo pred tým, že to u neho s hokejom ďaleko nepôjde a že sa blíži koniec“. Navrhovateľ si vtedy sťažoval, že nie je dostatočne vyťažovaný, ale čo sa týka ofenzívy mužstva, tam to bolo ešte v poriadku, ale pri defenzívnej činnosti a jeho činnosti s tým súvisiacej, keďže bol obranca boli nedostatky. V tom období mali cieľ hrať o popredné priečky a v sezóne aj skončili na treťom mieste. V tom období, by bol

navrhovateľ v mužstve hral, ale hral by v nižšej formácii, ktorá nedostáva toľko priestoru. V tom období však klub neuvažoval, že by navrhovateľ v klube nehral, brali ho ako R. a chceli, aby v klube bol.

Čo sa týka úrazu hlavy navrhovateľa, nevie sa vyjadriť k rozsahu tohto úrazu, vie že mal okolo 24 šticov na hlave. Asi po dvoch dňoch od zranenia prišiel navrhovateľ za nimi. Po úraze a nasledujúci deň v nedeľu mali tréning, na ktorý navrhovateľ neprišiel. V pondelok potom prišiel na tréning a povedal, že ide trénovať, aj sa obliekol, avšak na tréning na ľad nešiel, nakoľko si nemohol dať na hlavu prilbu v dôsledku zranenia, a na základe toho ho poslal trénovať na stacionárny bicykel. Navrhovateľ zrejme ukončil tréning skôr, nakoľko boli na ľade vyše hodiny. Následne išli s mužstvom ešte do posilňovne, kde sa s navrhovateľom už nestretol, resp. si to nepamätá. Myslí si, že po tomto tréningu sa navrhovateľ už ďalších tréningov nezúčastňoval, povedal že je PN. Na tréning, ktorý uvádzal navrhovateľ nešiel trénovať z dôvodu, že ho bolela hlava, keď si dával prilbu na hlavu o tom, či bol schopný tréningu sa nevie vyjadriť. Nevie, kedy potom navrhovateľ začal trénovať a kedy začal hrať, myslím si však, že „časť súťaže play off“ už nehral. Nasledujúcu sezónu hral navrhovateľ už za HK v Trnave, bolo to z dôvodu, že v R. nemali záujem o jeho služby a to vzhľadom na jeho výkonnosť a ani on nebol spokojný s jeho vyťažovaním v rámci súťažných stretnutí. Dohodli sa na ukončení spolupráce. Sezónu 2012 - 2013 HK Senica vyhrala suverénne základnú časť ligy a V. mala nižšie ambície, ich káder nebol taký silný, potrebovali pomôcť a preto navrhovateľ s jeho skúsenosťami išiel hrať do V.. Keď navrhovateľ hral v V., navrhovateľ s hokejovým mužstvom V. hral aj proti klubu R. a dokonca v jednom zápase, ktorý sa hral v V., rozhodol o výhre V. a to v trestnom strieľaní. V uvedenom zápase hral riadne, hral veľmi dobre, svedok nevidel u neho žiadne obmedzenia. V V. hral navrhovateľ ofenzívneho hráča a hral dobre.

Po úraze navrhovateľa a po zhojení jeho rany na hlave svedok sa nestretol s tým, že by okolie nejakým spôsobom reagovalo na jazvu na hlave navrhovateľa. Potom ako navrhovateľ ukončil hráčsku kariéru, zrejme začal trénovať v R. žiakov a aj občas, keď hrával v R. pomáhal pri trénovaní. Svedok má v súčasnosti rovnakú kvalifikačnú skupinu na trénovanie ako navrhovateľ. Nepamätá si, že by príprava na túto kvalifikáciu bola nejako fyzicky náročná. Skôr tam bolo dôležité naučiť sa veci, zvládnuť grafické značenie, metodiku, teoretické veci. Navrhovateľa na tréningu po zranení hlavy nevidel trénovať na stacionárnom bicykli, mohol ho vidieť jeho asistent.

Svedok E. K. vo svojej výpovedi uviedol, že vie, že sa navrhovateľovi stal úraz v reštaurácii K. na zimnom štadióne v R.. Bolo to asi pred dvomi rokmi. Bolo to po hokejovom zápase senického mužstva. V čase, keď sa navrhovateľovi stal úraz, pri ktorom bol svedok prítomný, navrhovateľ hral hokej za DUKLA Senica, hral obrancu v tom čase. Vtedy, keď sa mu stal úraz navrhovateľ hral za R. od začiatku sezóny. V súvislosti s touto sezónou navrhovateľ začal letnú prípravu zrejme od mája, potom v septembri začína súťaž. Svedok v tom čase dochádzal na tréningy do R. asi tri krát do týždňa, na starosti mal brankárov a tiež vypomáhal trénerovi A mužstva F. pri ďalšom tréningu, definitívne začal trénovať v R. od novembra. Podieľal sa aj na tréningoch navrhovateľa. Vie, že navrhovateľ za mužstvo riadne hrával a nevie o tom, že by mal nejaké obmedzenia pri tréningoch v súvislosti s predchádzajúcimi zraneniami. Podľa jeho názoru výkonnosť navrhovateľa pred týmto zranením bola dosť dobrá, asi dvakrát sa stalo, že neprišiel na tréning, čo súviselo s porušením jeho životosprávy, t.j. že popíjal - mal „dlhú noc“.

Asi dva dni po zranení prišiel navrhovateľ na tréning, na ľade trénovať nemohol, lebo mal tržnú ranu, ale mohol trénovať v posilňovni, tam ho poslal tréner pán F.. Myslí si že navrhovateľ chodil potom na tréningy do posilňovne a asi po troch týždňoch začal trénovať aj na ľade. Potom začal aj hrať avšak v tom období mali „pretlak obrancov aj tá jeho výkonnosť nebola adekvátne“ takže potom hrával až niekedy na konci sezóny. Zranenie navrhovateľa podľa jeho názoru ovplyvnilo hru len v období prvých dní po zranení, potom už podľa neho nie. Stáva sa, že hokejisti hrávajú so zlomenou rukou alebo nohou. Potom ako navrhovateľ začal po zranení hrať a trénovať, jeho výkonnosť nebola taká, aby sa v danom čase dostal do prvých troch formácií, a v R. v tom čase mali aj dostatok obrancov a preto za R. hrávali obrancovia, ktorí hrali vtedy, keď bol navrhovateľ zranený a títo začali hrať dobre a nechceli zmeniť zostavu, ktorej sa darí. Navrhovateľ v tom čase stále trénoval. Pri tréningoch resp. zápasoch mu navrhovateľ nehovoril, že má nejaké bolesti hlavy. Vie, že navrhovateľ chodil vypomáhať aj na tréningoch detí. Nevie o tom, že by ľudia alebo deti reagovali na jazvu navrhovateľa po jeho zranení. V klube sa prejednávala len jeho životospráva a to pred jeho zranením. Podľa jeho názoru životospráva navrhovateľa pred jeho zranením ovplyvňovala jeho výkony, aj mu to bolo vytykávané aj s navrhovateľom mali pohovory. Na ďalšiu sezónu navrhovateľ odišiel hrať do V., nevie konkrétny dôvod prečo do V.

odišiel. V V. pokiaľ vie, navrhovateľ hrával dosť, mal aj dosť bodov v rámci bodovania, a podľa jeho názoru mal v V. veľmi dobrú sezónu. Nevie sa vyjadriť k tomu prečo v V. navrhovateľ prestal hrať.

Svedok H.. E. F. vo svojej výpovedi uviedol, že v R. bol asi od roku 1998 hráčom v hokejovom mužstve HC Dukla Senica. Hrával tam dva roky. Potom bol v zahraničí. Asi od roku 2000 opäť za R. začal hrať a tiež začal trénovať v R. žiakov - mládežnícku hokejovú súťaž. S navrhovateľom v súvislosti s trénovaním detí spolupracoval asi pred tromi rokmi počas jednej sezóny, potom trénoval starších žiakov a navrhovateľ v tom období hrával v zahraničí hokej a keď sa vrátil späť, tak opätovne spolu začali trénovať mladších žiakov pričom navrhovateľ bol ako asistent trénera.

Navrhovateľ ako hráč v R. bol vtedy ešte mladý, ambiciózný a pracovitý a dalo sa na neho spoľahnúť. Bolo to ešte v období, keď svedok začal hrať v R. a navrhovateľ prišiel do R. z hokejového družstva v L. asi v období r. 1998 - 1999. Vie o tom, že navrhovateľ mal úraz hlavy, presne si nepamätá, v ktorom to bolo roku, avšak vtedy svedok robil v R. trénera žiakov a navrhovateľ, bol vtedy jeho asistentom. V tom období navrhovateľ hrával hokej za mužov v R.. Navrhovateľovi sa v tom období darilo dobre nakoľko hrával v prvej päťke, takže bol pilierom v obrane. Mnohí hráči ho vnímali aj ako vzor. Po úraze hlavy nechodil na tréningy asi tri týždne, čiže netrénovať v družstve mužov. Nevie, kedy potom po úraze začal navrhovateľ hrať vie, že ešte do konca tej sezóny hral. Trénovať deti s ním začal asi po mesiaci od úrazu. Jemu sa sťažoval na bolesti hlavy v priebehu toho obdobia. Hovoril mu, že sa mu točí hlava, a že nemôže vykonávať prudké pohyby, to bolo v období asi troch týždňov po úraze. Svedok mu hovoril, že keď sa bude lepšie cítiť, aby začal trénovať nakoľko tréningy mali rozdelené tak, že on trénoval útočníkov a navrhovateľ obrancov.

Podľa jeho názoru v súvislosti s úrazom potom už nemal navrhovateľ obmedzenia žiadne, pár krát sa stalo, že neprišiel na tréning detí a telefonoval mu, že nepríde na tréning nakoľko ho bolí hlava. Ohľadne jeho obmedzení po úraze v súvislosti s jeho hrávaním v hokejovom mužstve v R. sa nevie vyjadriť. Možnože to malo nejaký vplyv, nakoľko tréner navrhovateľa staval do tretieho a štvrtého útoku. Navrhovateľ v R. hral do konca sezóny, potom už za R. nehral. Nevie, či ešte niekde inde hrával, myslí si však, že nie, nakoľko stále potom trénoval deti. Keď po úraze navrhovateľ prišiel s oviazanou hlavou deti sa ho pýtali na tréningu, čo sa mu stalo, toto sa snažili pri odpovediach zahrať do autu. Potom, keď už mal navrhovateľ na hlave len jazvu, deti aj kolegovia sa ho pýtali, čo sa mu stalo taktiež avšak pred ním, alebo pred navrhovateľom jeho jazvu na hlave nekomentovali, možno to mohli komentovať medzi sebou.

Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 19.5.2013 vystaveného H.. J. K. súd zistil, že zranenie navrhovateľa - trzná rana vrátane operačnej revízie 2x bola ohodnotená v rámci bolestného spolu na sumu 20 bodov.

Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 28.4.2014 vystaveného H.. J. K. súd zistil, že zranenie navrhovateľa - jazva 9 cm a jazva 4 cm bola ohodnotená v rámci sťažného spoločenského uplatnenia spolu na sumu 15 bodov.

Z lekárskej správy zo dňa 7.11.2011 vystavenej H.. U. R. (č.l. 37) súd zistil, že navrhovateľ tri týždne pred dňom vyšetrenia mal zranenie pravého ramena s bolestivosťou s diagnózou fractura tuberculi majoris 1. dex inveterata s doporučením postupnej rehabilitácie.

Z osvedčení Univerzity Komenského v Bratislave, Fakulty telesnej výchovy a športu (č.l. 38 až 40) súd zistil, že navrhovateľ dňa 25.2.2011 získal trénerskú kvalifikáciu tréner I. kvalifikačného stupňa - ľadový hokej, dňa 6.9.2012 získal trénerskú kvalifikáciu tréner II. kvalifikačného stupňa - ľadový hokej, dňa 18.10.2013 získal trénerskú kvalifikáciu tréner III. kvalifikačného stupňa - ľadový hokej.

Zo správy Slovenského zväzu ľadového hokeja (č.l. 52) súd zistil, že navrhovateľ dňa 24.10.2009 utrpel pri hokejovom zápase v X. ťažké zranenie chrbtice.

Zo správy Slovenského zväzu ľadového hokeja (č.l. 53 - 54) súd zistil, že navrhovateľ bol v sezóne 2011/2012 hodnotený na 70. mieste s jedným gólom, 5 asistenciami a 27 odohratými zápasmi.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci.

Podľa § 415 O.Z. každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1, ods. 3 O.Z., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1, ods. 3 O.Z., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 O.Z., pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 449 ods. 1, ods. 3 O.Z., pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

Podľa § 450 O.Z., z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 437/2004 Z.z., bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3, 4 Zák. č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zák. č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Na valorizáciu výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa nevzťahuje osobitný predpis.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 19/2011 zo dňa 18. mája 2011, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za jeden bod je 15,38 eur.

Predmetom konania sú dva samostatné nároky navrhovateľa a to sťažené spoločenské uplatnenie a nemajetková ujma, ktoré majú pôvod v ublížení na zdraví, ktoré spôsobil odporca navrhovateľovi.

Zodpovednosť a úmyselné zavinenie odporcu za zranenie navrhovateľa a jeho následky vyplýva z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Skalica č. k. 6T/24/2012-68 zo dňa 9.8.2012, ktorým bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 8.11.2011 v čase asi o 22.00 hod. v R. na ul. G.. M., v pohostinstve K., fyzicky napadol navrhovateľa tak, že ho udel sklenným pohárom do oblasti pravej časti hlavy, čím mu spôsobil zranenie tržnú ranu v oblasti spánku a v oblasti bradavkovitého výbežku spánkovej kosti o dĺžke 10 cm, hĺbky 8 až 10 mm s dobou liečenia a práceneschopnosti od 9.11.2011 do 30.11.2011.

Čo sa týka uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu sťaženého spoločenského uplatnenia, jedná sa o jednu zo zložiek nároku na náhradu škody na zdraví v zmysle § 444 O.Z. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti (počiňať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví v zmysle § 415 O.Z.) možno uplatniť, ak sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu a to existencia právnej povinnosti, porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil (ide o zodpovednosť za predpokladané zavinenie). Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Pre splnenie uvedených objektívnych podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z neobstarlivosťi.

Súd je názoru, že v danom prípade sú naplnené všetky zákonné náležitosti na priznanie tejto uplatnenej náhrady škody. Odporca porušil svoju právnu povinnosť počiňať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a to konaním voči navrhovateľovi - úder do hlavy, v dôsledku, ktorého navrhovateľ utrpel

úraz hlavy. Škoda v dôsledku tohto úrazu bola preukázaná lekárskeým posudkom svedčiacim o nároku navrhovateľa na sťažené spoločenské uplatnenie za jazvu na hlave v dĺžke 9 cm (po zahojení) a jazvu na hlave v dĺžke 4 cm. Toto sťažené spoločenské uplatnenie bolo ohodnotené na sumu 15 bodov. Taktiež bola preukázaná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom navrhovateľa a vzniknutou škodou a to uznaním viny navrhovateľa zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a to v rámci trestného konania. Týmto právoplatne skončeným trestným konaním bolo preukázané aj zavinenie navrhovateľa. Odporca taktiež aj uznal svoju zodpovednosť za túto časť náhrady škody vo svojom vyjadrení k návrhu.

Na základe uvedeného súd navrhovateľovi priznal uplatnený nárok na náhradu škody titulom sťaženého spoločenského uplatnenia vo výške zodpovedajúcej podľa ohodnotenia 15 bodom, pričom jeden bod má pre rok 2011 hodnotu 15,38 eur. Celkovo je to potom 230,70 eur (15 x 15,38 eur).

Súd pri rozhodovaní skúmal aj možnosť použitia ustanovenia § 450 O.Z., na základe ktorého je možné z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu škody primerane znížiť. Súd je názoru, že na daný prípad nie je možné použiť toto ustanovenie vzhľadom na to, ako ku škode došlo a tiež vzhľadom ku skutočnosti, že sa jednalo o škodu spôsobenú úmyselne. K spoluzavineniu navrhovateľa v danom prípade nedošlo, nejednalo sa o vyprovokovaný útok zo strany navrhovateľa voči odporcovi, resp. tomuto útoku nepredchádzal fyzický ani verbálny útok zo strany navrhovateľa voči odporcovi.

Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ,

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom druhej časti nároku je nemajetková ujma spôsobená navrhovateľovi konaním odporcu. Predmetom ochrany podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ, ochrana pred zásahmi do práva na ochranu jeho osobnosti fyzickej osoby. Podľa týchto ustanovení sú chránené imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Na tieto imateriálne hodnoty (stránky) ľudskej osobnosti, akými sú napríklad meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod. sa v občianskom práve viažu osobitné práva. Vzhľadom na to, že ide o výsostne osobnostné stránky patriace každej fyzickej osobe, jedná sa o osobnostné práva. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich osobitnom objekte, na ktorý sa vzťahuje, resp. ktorý je ich nositeľom, t.j. na človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej ochrany osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny.

Zákon uvedenými ustanoveniami poskytuje ochranu predovšetkým životu a zdraviu fyzickej osoby. Nikto nemôže zasiahnuť do telesnej či psychickej integrity fyzickej osoby a každý sa musí zdržať konania, ktorým by mohol ohroziť jej život alebo zdravie. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval a ktorej mohol ujmu spôsobiť. Osobnostné práva patria iba konkrétnej fyzickej osobe a trvajú počas jej života.

Ustanovenie § 13 O.Z. obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti.

Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Súdna prax rozlišuje 3 prostriedky ochrany osobnostných práv. A to 1. návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba), 2. návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba), 3. návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba). Uvedené špeciálne prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne (ak si to vyžaduje ich účel). Z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že sa jedná o satisfakčnú žalobu, a to so zreteľom na to, že zásah do osobnostných práv navrhovateľa nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu (vymazanie spôsobených rán).

Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvoľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a to ako na strane navrhovateľa, tak aj na strane odporcu. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti, pričom slovenský právny poriadok nepozná minimálnu ani maximálnu hranicu výšky finančného zadosťučinenia.

Spôsob odstránenia následkov zásahu do osobnostných práv môže byť rozdielny podľa povahy veci, najmä podľa druhu zásahu do práva na ochranu osobnosti a podľa okolností, za ktorých k zásahu došlo. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia podľa § 13 ods. 1 OZ a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľom vzhľadom na postavenie navrhovateľov v rodine a spoločnosti.

Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu.

Z trestnej veci vednej na Okresnom súde Skalica sp. zn. 6T/24/2012-68 vyplynulo, že odporca dňa 8.11.2011 v čase asi o 22.00 hod. v R. na ul. G.. M., v pohostinstve K. fyzicky napadol navrhovateľa tak, že ho udrhel skleneným pohárom do oblasti pravej časti hlavy, čím mu spôsobil zranenie tržnú ranu v oblasti spánku a v oblasti bradavkovitého výbežku spánkovej kosti o dĺžke 10 cm, hĺbky 8 až 10 mm s dobou liečenia a práceneschopnosti od 9.11.2011 do 30.11.2011. Z toho vyplýva, že je preukázané protiprávne konanie odporcu a následok, úraz navrhovateľa.

V danom prípade takto nepochybne došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa - do zdravia a výzoru navrhovateľa a to v takom rozsahu, že tento zásah nie je možné odčiniť len ospravedlnením, či prinavrátením do pôvodného stavu v súvislosti s jazvou na tvári navrhovateľa, ktorá je jednoznačne viditeľná a reakciu okolia vyvolávajúca (slušne povedané) aj v súčasnej dobe, t.j. po vyše troch rokoch.

Ochrana osobnosti, tak ako je koncipovaná v ustanoveniach § 11 - 16 OZ je určitým rozvedením všeobecnej úpravy zakotvenej v Listine základných práv a slobôd. U navrhovateľa sú viditeľné následky úrazu, preto je súd názoru, že jeho trestno-právna ochrana sa v danom prípade javí ako nedostatočná, rovnako ako klasická občianskoprávna ochrana prostredníctvom náhrady škody.

Podľa § 13 má fyzická osoba právo hlavne domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby boli odstránené následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Ak sa vychádza z § 11 ako generálnej klauzuly, potom demoštratívny výpočet v § 13 (slovo „najmä“) umožňuje domáhať sa aj primeraného zadosťučinenia za neoprávnený zásah do života a zdravia. Všeobecne platí, že spôsob ochrany osobnosti musí byť primeraný povahe zásahu, pričom nutnosťou je stanoviť mieru závažnosti zásahu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce predmetom

voľnej úvahy súdu, nie však jeho nepreskúmateľnou ľubovôľou. Súd musí vždy vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu a na základe neho založiť svoje rozhodnutie na celkom konkrétnych a preskúmateľných hľadiskách a dôkazoch.

Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Z ustanovenia § 13 vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde došlo k porušeniu osobnostných práv v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitelná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex off. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia je možné (dokonca nevyhnutné) v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnúť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, aby tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

V danom prípade podľa názoru súdu navrhovateľovi vznikla nenapraviteľná ujma - viditeľné poškodenie tváre - jazva 5 cm nad pravým okom smerujúca k uchu a pokračujúca vo vlasovej časti hlavy. Táto jazva je schopná vyvolávať u navrhovateľa pocity určitého zahanbenia pri stretávaní sa s inými ľuďmi (ktorí reagujú na túto ranu minimálne zvýšením pozornosti, resp. údivom), ale aj neustále pripomínanie udalosti úrazu a následného liečenia. Je preto potrebné prihliadať na dlhotrvajúcu traumatu, ktorá bola navrhovateľovi takto spôsobená zo strany odporcu a to až do súčasnosti. Z toho vyplýva, že právo navrhovateľa na jeho súkromný život bolo narušené závažným spôsobom, pričom vzhľadom na charakter zásahu (spôsobenie úrazu s následkom viditeľnej jazvy) je vylúčené domáhať sa morálneho zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 OZ a teda je dôvodné domáhať sa zaplata nájhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľovi v dôsledku fyzického útoku odporcu vznikli dňa 8.11.2011 rany, v dôsledku ktorých sa doteraz nachádzajú na hlave navrhovateľa jazvy, pričom jedna z jaziev sa nachádza na pravej časti hlavy v dĺžke asi 10 cm a to od miesta nachádzajúceho sa 1 cm nad pravým uchom po miesto asi 3 cm nad pravým obočím tvárovej časti, pričom mimo vlasovej časti sa nachádza v dĺžke asi 5 cm. Druhá jazva sa nachádza vyššie vo vlasovej časti hlavy. Toto zranenie spôsobilo navrhovateľovi práceneschopnosť do 30.11.2011.

Dokazovaním však nebolo preukázané, že by navrhovateľ po ukončení práceneschopnosti súvisiacej s týmto úrazom bol obmedzený vo svojej činnosti hráča hokeja. Bolesti hlavy, ktoré navrhovateľ uvádzal pri svojej výpovedi (súvisiace s otrasom mozgu) neboli ničím objektívne preukázané. Nebolo preukázané, že by sa navrhovateľ v súvislosti s bolesťami hlavy podroboval ďalšiemu lekárske mu vyšetreniu, resp. liečeniu po ukončení práceneschopnosti. Dokazovaním nebolo preukázané, že by uvedené zranenie hlavy obmedzovalo navrhovateľa po ukončení jeho práceneschopnosti, resp. že by obmedzovalo jeho hráčsku kariéru. Nebolo preukázané, že by navrhovateľ počas rekonvalescencie mal silné bolesti hlavy, že by trpel nespavosťou a že by sa so vzniknutou situáciou vysporiadaval veľmi ťažko, a že by aj v súčasnosti bol v horšom psychickom stave, ako bol pred útokom odporcu. Na preukázanie týchto skutočností bol navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. povinný označiť dôkazy a týmito dôkazmi preukázať uvedené tvrdenia. Navrhovateľ takéto dôkazy ani neoznačil, a súd z vlastnej iniciatívy (v

zmysle výnimočnej možnosti vykonať dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie) vykonával na uvedené skutočnosti dôkazy (výsluchy svedkov F., K.).

Navrhovateľ začal hrať hokejovú súťaž v sezóne 2011/2012 po vážnom zranení chrbtice z roku 2009 a po následnej rekonvalescencii. Navrhovateľ po ukončení práceneschopnosti v dôsledku úrazu hlavy spôsobeného odporcom, naďalej hral zápasy za hokejový klub Senica a v nasledujúcej sezóne hral tú istú súťaž v hokejovom klube v V.. Až následne ukončil hráčsku kariéru. O týchto skutočnostiach vypovedali svedkovia J. F., ktorý uviedol, že na navrhovateľovi bolo vidieť, že už dlhšiu dobu nehral v dôsledku zranenia chrbtice v X. a podľa jeho názoru, kvôli predchádzajúcim zdravotným problémom bol navrhovateľ aj opatrnejší pri hre pri mantinely a v osobných súbojoch. Pri tréningoch boli dohodnutí, že navrhovateľ vynechá cvičenia, ktoré by mu robili zdravotné problémy v súvislosti s jeho predchádzajúcim zranením. Z toho vyplýva, že navrhovateľ mal v uvedenej dobe pred zranením zdravotné obmedzenia súvisiace so zranením chrbtice a nemohol absolvovať rovnakú tréningovú záťaž ako ostatní hráči. Svedok E. K. taktiež uviedol, že keď navrhovateľ začal hrať po zranení hlavy, v R. mali dostatok obrancov ktorí sa osvedčili a nechceli zmeniť zostavu, ktorej sa darí. Navrhovateľova výkonnosť nebola vtedy adekvátna. Zranenie hlavy navrhovateľa podľa jeho názoru ovplyvnilo jeho hru len v období prvých dní po zranení, potom už podľa neho nie. Svedok E. F. taktiež uviedol, že podľa jeho názoru v súvislosti s úrazom potom (po troch týždňoch) už nemal navrhovateľ obmedzenia žiadne, pár krát sa stalo, že neprišiel na tréning detí a telefonoval mu, že nepríde na tréning nakoľko ho bolí hlava. Navrhovateľ taktiež pokračoval aj po úraze hlavy v štúdiu - zvyšovaní trénerskej kvalifikácie na Fakulte telesnej výchovy a športu (v každom ďalšom roku si zvýšil kvalifikáciu o jeden stupeň), takže úraz hlavy - otras mozgu mu nebránil v štúdiu, resp. v absolvovaní praktických hokejových činností súvisiacich so zvyšovaním jeho trénerskej kvalifikácie.

V tejto súvislosti z dokazovania tiež vyplýva, že navrhovateľ mal pred zranením zo strany odporcu zo dňa 8.11.2011 aj iné závažné zranenia v súvislosti s hokejovou kariérou. Jednalo sa o zlomenie stavcov chrbtice v októbri 2009, v dôsledku ktorých bol operovaný a podrobil sa dlhej rehabilitácii (fakticky až dva roky). Prvú sezónu po uvedenom zranení začal až v R. (sezóna 2011/2012). Taktiež tri týždne pred úrazom hlavy mal navrhovateľ vážnejší úraz pravého ramena (lekárska správa v 6.11.2011 - fractura - zlomenina (č.l. 37). Aj tieto predchádzajúce zranenia museli ovplyvňovať hráčsku kariéru navrhovateľa v čase úrazu a aj v čase následnom a to vzhľadom k ich závažnosti. Nebolo preukázané, že by navrhovateľ ukončil hráčsku kariéru z dôvodu úrazu hlavy.

U navrhovateľa nebolo ani preukázané, že by zranenie hlavy malo vplyv na jeho život v súvislosti s nadväzovaním známosti so ženami, tak ako to uviedol navrhovateľ. V tomto smere navrhovateľ nepredložil súdu žiadne dôkazy. V čase úrazu mal navrhovateľ priateľku, vážnu známosť. Mesiac po úraze sa rozišli sa. V súčasnosti má však ďalšiu priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, sú zasnúbení, ich známosť začala asi pred rokom.

Súd je názoru, že jediný závažný a odškodnením v rámci náhrady škody, resp. sťaženej spoločenskej uplatnenia nekompenzovaný následok úrazu navrhovateľa je jazva na hlave navrhovateľa, siahajúca do oblasti tváre. Zo strany navrhovateľa neboli preukázané negatívne reakcie jeho okolia na túto jazvu, môže to byť spôsobené však aj taktnosťou a slušnosťou osôb, ktoré priamo pred navrhovateľom neprejavili reakcie na jeho zranenie. V každom prípade dôkazné bremeno ohľadne týchto skutočností zaťažovalo navrhovateľa, ktorý tieto skutočnosti nepreukázal.

Poškodenie tváre navrhovateľa, t.j. jazva 5 cm nad pravým okom smerujúca k uchu a pokračujúca vo vlasovej časti hlavy je však podľa názoru súdu schopná vyvolávať u navrhovateľa pocity určitého zahanbenia pri stretávaní sa s inými ľuďmi, ale aj neustále pripomínanie udalosti úrazu a následného liečenia.

Je preto potrebné prihliadať na tieto dlhotrvajúce pocity zahanbenia navrhovateľa pri stretávaní sa s inými ľuďmi, určité pocity znevýhodnenia, ale aj neustále pripomínanie udalosti úrazu (pocit ukrivdenia) a následného liečenia pri pohľade na jazvu na tvári zo strany samotného navrhovateľa. Dlhotrvalá trauma, ktorá bola navrhovateľovi takto spôsobená zo strany odporcu a to až do súčasnosti je podľa názoru súdu narušením jeho súkromného života a to závažným spôsobom. Súd je názoru, že každý

človek by si radšej zvolil tvár bez viditeľného poúrazového následku namiesto akejkolvek finančnej kompenzácie.

Na základe uvedených skutočností súd určil výšku nemajetkovej ujmy pre navrhovateľa na sumu 800 eur, ako sumu primeranú za takýto následok zranenia navrhovateľa, t.j. za dôvodné negatívne pocity navrhovateľa pri uvedení si jazvy na jeho tvári. Pri určení výšky priznanej nemajetkovej ujmy súd zohľadnil jednak závažnosť ujmy, okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik nemajetkovej ujmy, mieru a závažnosť zavinenia odporcu, ale aj na to v akej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k navrhovateľovi uvedená nemajetková ujma pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu.

Spoluzavinenie navrhovateľa ani v prípade nemajetkovej ujmy neprichádza do úvahy vzhľadom na skutkové okolnosti, ktorými sa zaoberal súd pri rozhodovaní o náhrade škody - sťaženom spoločenskom uplatnení.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal nemajetkovú ujmu 800 eur a náhradu škody - sťažené spoločenské uplatnenie 230,70 eur, spolu 1.030,70 eur. Vo zvyšku uplatnenej výšky nemajetkovej ujmy súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní mal väčší úspech odporca, preto mu patrí právo na náhradu trov konania v pomernej časti. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil zaplatenie sumy 5.307,60 eur a celkove mu bolo prisúdených 1.030,70 eur čo predstavuje úspech 19,42 % a neúspech na 80,58 %. Za týchto okolností vzniklo právo na náhradu trov konania odporcovi a to v podiele 61,16 % čo predstavuje čistý úspech odporcu (80,58 % - 19,42 %). Súd nerozhodoval o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. nakoľko navrhovateľ odôvodňoval svoj návrh o konkrétne skutočnosti, ktoré sa v priebehu konania v prevažnej miere nepreukázali.

Odporca si uplatnil náhradu trov konania - právneho zastúpenia ktoré vyčíslil za 6 úkony právnej služby po 180,94 € = 1.085,64 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k návrhu, zastupovanie na pojednávaní dňa 13.2.2014, 15.5.2014, 16.9.2014 a 21.1.2015) + 6x režijný paušál po 8,04 € = 48,24 eur, spolu 1.133,88 eur, ktoré vyčíslil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd priznal odporcovi z takto vypočítaných trov právneho zastúpenia náhradu vo výške úspechu vo veci v sume 699,48 € (61,16 % zo sumy 1.133,88 €).

O povinnosti odporcu na zaplatenie súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Navrhovateľ je v konaní o priznanie nemajetkovej ujmy a náhradu škody od poplatku oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. i/ cit. zák., a keďže súd jeho návrhu čiastočne vyhovel, odporca ako v tejto časti neúspešný účastník konania je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh. Výška súdneho poplatku sa odvíja od priznanej sumy a podľa položky 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov je potom súdny poplatok 6 % z priznanej sumy, t.j. zo 1030,70 eur. Súdny poplatok je preto 61,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, vo dvoch exemplároch.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)